

PARTIS SPECIALIS

TAB. IX.

De Stellis Fixis in specie. Sc. Bruni p. 403. P.

- I. **Natura & Substantia**, quam igneam esse, æquè ac Solarem, non solum antiquissimi gentiliū Philosophi, sed & PP. Ecclesiæ Christianæ unanimi fermè consensu statuerunt, hodieque statuunt Astronomi & Philosophi celebratissimi, adducti præcipuè luce fixarum vividissima, quam ipsi ad eò propriam & connatam, & sic Solari similem, non possunt non judicare & cum Keplero interrogare: *Quid aliud inde* (scil. ex figura fixarum radiosa) *Gallilæe colligemus, quàm fixas lumina sua ab intus emittere, Planetas opacos extrinsecus pingi; hoc est, ut Bruni verbis utar, illas esse Soles, hos Lunas seu Tellures?*
- Vertiginis* circa propria centra, quam cum Platone multi hoc seculo Astronomi saltem verisimiliter asseruerunt, & ex perpetua ipsarum scintillatione arguendam ipse quoque Tycho de Brahe existimavit Part. 1. Progymn. p. 404.
- Revolutionis* ex mente Tychonicorum quo ab occasu in ortum secundum Eclipticam ductum simul omnes, æquè ac Planetæ, sed tardissime promoveri observantur; scil. Annis singulis 50. circiter minuta secunda, atque ad eò gradum integrum intra annos 72. totumque Cæli ambitum 25920. annis integris, quod temporis spatium (veteribus majus creditum & ad 36000. annos extensum) *Annus Magnus*, vulgò *Platonicus*, appellari solet. Cæterum Copernicus omnem hunc motum stellis fixis adtributum pro apparente solum habet, è terrestris axeos libratione quadam dependentem, qua puncta æquinoctialia (h. e. interlectiones Eclipticæ & Æquatoris) paulatim in antecedentia recedant à stellis fixis, & sic ipsæ contra in consequentia promoveri videantur; cum fixæ stent reverà & sine omni motu, exceptâ fortè vertigine istâ circa propria centra, qualem in Sole quoque, cæterâ immoto, pleriq; Copernicanorum agnoscunt.
- II. **Motus** proprius, & is quidem tum
- III. **Distantia** à centro Terræ, quæ diversarum diversa est procul dubio æquè ac Planetarum, etiamsi visus, istam distantiarum differentiam (quia omnes immensæ sunt) dignoscere non valens, omnes eidem inharere superficiæ judicet. Cæterum Tycho de Brahe eas quæ proximæ sunt Telluri nostræ ad summum 14000. semidiametris terrestribus abesse; Ricciolus autem minimum 190000. distare arbitratur: Copernicanis interim vel planè indeterminatam cum Copernico distantiam istam linquentibus, vel ad eò immensam supponentibus, ut rotus Orbis Solis (vel secundum ipsos Terræ) annuus non nisi puncti rationem ad illam habeat. Et sanè fatendum omnino est cum Plinio, incertam esse & frustraneam hujus rei determinationem ob mediotum in tanta immensitate defectum, quem fusiùs ostendit Ricciolus Lib. VI. cap. VII.
- IV. **Figura**, quam Physicè-Sphæricam, pariter ac in Sole, probabilissimè statuunt Astronomi ac Physici tantum non omnes.
- V. **Magnitudo**, quam, ob distantia incertitudinem, incertam, ob probabilem distantia varietatem variam esse necessum est: ita ut non statim illæ, quæ propter apparentiam notabiliorem primæ magnitudinis esse dicuntur, credendæ sint ipsâ re quoque cæteris omnibus majores; siquidem ob id solum ad eò exiguæ apparere possunt reliquæ, quod nimium - quantum cæteris altiores, licet mole æquales vel etiam majores, sint.
- VI. **Influxus** seu Vires in hæc sublunaria, quales præcipuè sentiri ajunt Astrologi in Ortu & Occasu ipsarum Poëtico, easque diversas pro diversa fixarum naturâ, quarum aliæ Saturninæ, aliæ Martiales, aliæ Joviales, &c. [utinam verò non meras arbitrarias suppositiones aut vanas è Colorum aliqua similitudine hariolationes, sed vel unicum possibilem modum istas naturarum diversitates observandi sciendique ullibi reperirem!] ipsis creduntur, prout videre fusiùs potest, qui vult, in Catalogo fixarum Argoli prolixissimo, quem habet in Ephem. Lib. III. à pag. 540. usque ad pag. 563. Quod reliquum est, ad Experientiam, quam jactitant, Astrologorum, ut confirmatam satis esse hunc ponamus (quod maximè tamen dubium est) nihil dici notabilius & consideratu magis necessarium posset, quàm quod Magnus Verulamius in Hist. Ventorum p. m. 459. jam pridem dixit: *Exortu ORIONIS, inquit, surgunt plerumq; venti & tempestates varia: sed NB. videndum annon hoc fiat, quia exortus ejus sit eo tempore anni quod ad generationem ventorum est maximè efficax NB. ut sit Concomitans potius quiddam quàm causa: quod etiam de Ortu HYADUM & PLEJADUM quoad imbres, & ARCTURI quoad tempestates similiter merito dubitari possit.* Certè Canicularium dierum æstum solennem à Solis viribus unicè dependentem per meram ejusmodi fallaciam accidentis canum sideribus adscriptum esse (non aliter ac si quis hirundinum reditum Veris causam statueret) ad eò clarum est, ut jam ex vetustissimis Astronomis Geminus Rhodius id notaverit his elegantissimis: *Omnes putant hanc stellam (de Canicula loquitur) vim habere propriam & causam esse intensionis æstivum, dum simul oritur cum Sole; attamen res non sic se habet; sed quoniam juxta calidissimum tempus, cum hac stella ortum faciebat, hujus apparitione aëris in æstum mutationem significarunt, &c.*

4 III
 4) Nivel. 50. 42. anni-
 atim, et 25478. an. per-
 tum ambium.

Stellarū Fi-
 xarum, de
 quibus in
 generali eti-
 am parte
 Tab. I. actū
 est, hic
 specialiora
 quedam ob-
 servanda
 supersunt;
 Nempe